

1898-12-21

AFSENDER

Elisabeth Giersing

MODTAGER

Wilhelmine Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Generel kommentar:

Læsevejledning

Brevet er transskriberet fortløbende

Foto 1 viser side 4 og 1

Foto 2 viser side 2-3

Omtalte personer:

Anna Paula Elisabeth Giersing

Ejnar Aggersborg Giersing

Elisabeth Giersing

Wilhelmine Skovgaard

Arkivplacering:

Mappe 21 nr. 34

DOKUMENTINDHOLD

En julehilsen.

TRANSSKRIFTION

Mappe 21

Brev nr. 34

21. December 1898

Min egen kæreste Sam!

Hvor lidt vi høre til hinanden! Aar gaa og komme og vi ses kun nogle faa korte Timer. Har Du det godt Kære? Har Sommeren været med gode Eftervirkninger? Ja- nu staar Julen atter for Døren, den Jul som er en Glæde for hver en kristen Sjæl – og dog saa forunderlig hører Glæden til Sorgen naar den har ramt én, synes dobbelt tung i Juledagenes Skin. – Længslen efter dem, der ere gaaede foran, "for at holde

-2- Jul i Himmelby" er endnu stærkere end ellers. Gud give Dig en velsignet, glædelig Julefest! Du er nok omgivet af mange glade Smaabørn og alle Dine nærmeste Kære – og gid saa ogsaa det Aar vi snart begynde paa, kun maa gemme Fred og ingen store Sorger i sit Skød [for Dig]. Jeg vilde meget gerne vide, hvorledes Dine stakkels Øjne have det, Du bærer den Lidelse med saa megen Sjælestyrke min egen Sam, at jeg helt beundrer Dig derfor. Jeg læser din Tanke, Du spørger nok: hvorledes har Du det selv, lille Lis? Ja lille kære -3-

Du, "tunge Tider langsomt skrider" jeg synes Livet er saa svært at leve, med den bestandige Pine og Længsel i Hjertet – jeg ved jo vi skal se ham igen, men der er saalænge til; - dog, hvorlænge der er, skal han mindes i Kærlighed og Troskab, den velsignede Dreng, til vi engang mødes hvor der er ingen Skilsmisse og ingen Taarer. Mine Kræfter er jo ikke store, og Søvnens er ikke helt god – men dog klager jeg ikke og gør alt for at undgaa yderligere Svaghed, jeg har jo saamange at leve for. De ere snart store nu – husker Du Alf, da han laa og kravlede paa Tæppet inde ved Holmens Kanal?

-4-

Ja han bliver nu 16 Aar til Juleaften – har i dag faaet en pæn Flidspræmie paa 18 Kr. i Skolen. – Lille Paula er sød og kær, vor glæde i et og alt. Frode er ret flink nu, efter at have skrantet noget i længere Tid – Emil er Familiens fornøjelig Medlem – og god tyk Basse paa 14 Aar. Ej. Slider vist frygteligt i det i Kbh. – han gaar paa polyt.Anstalt – læser til Filosofikum – spiller – og tegner hele Aftenen – det bliver jo en Glæde at faa ham hjem igen. Gid alt maa staa vel hos alle Dine Kære. Lev saa vel min egen

kæreste Sam – Frode hilser Dig og ønsker "glædelig Jul".

Et kærligt Kys fra

Din egen gamle Lis

ja, han bliver nu 16 Aar til
Juleaften - har idag faaet en pæn
Gledespromie paa 18 Kr. i Kolen -
Lille Pærlen er såd og Rød, var Glad
i sit og aet. Frøder er net flink nu,
efter at have straktet noget i Løngulen
Tid - Emil er Fornitens fornitlige
lem - en god styk Bæde paa 14 Aar.
Ej slider net fygteligt i det. Rød.
han gaar paa polyl: Snust - læser til
Filasofie - spillet - og tegner
Aftenen - det bliver jo en Glad at
faa ham hjem. Tiet aet maa staa vel
has aet sine Rane. Lev saa vel
min egen Kæreste Sam - Frøder
hvor Dig og onker og ledelig
Et Kærligt Kys fra
Din egen gamle Liv.

21 - 12 - 1898.
Hvor lidt vi har til hinanden
Har gaa og kommu og vi ses
nagle paa korte Tider. Har
Du det godt Kære? har Sommeren
naar med gode Efteraarskninger
ja - nu staa julen aet for Døren
den jul som er en Glad for hver en
Kæreste Dyd - og dag saa fornødt
hvor Glad til - borgen, naar den
har ramt in, synes dobbelt tung
i Julens Skin - Løngulen efter
der er en gaude foran, for at holde

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 28 Nr. 34

Jæt: "Himmelsbly" er endnu stærkere Du, "tunge" Tider langsomt
end ellers. Tæt give Dig en ael, skindet "jeg synes Livet er saa
siget, glædelig Julefest." Du er svært at leve, med den bestandig,
nok omgivet af mange glade Pine og Langsel i Hjertet. Jeg vil
Smadson og alle dine nærmeste i jeg skal se ham igen, men
Kone - og gid saa agsaa det had der er saalange Tilt; - Dag, hvorledes
si snart begynde fraa, Kun maaske der er, skal han mindes i Hver
gemme smid og ingen store Sanger hed og Smakke, den velignede Dreng,
i sit Skid ^{for Dig} jeg vilde meget Tilt ni engang mødes hvor der er en
gerne vide, hvorledes dine stakkels Skismuse og ingen Taarst. Hinderne
ffine have det, Du kanet den ter en je ikke store, og Lønen er ikke
Liddele med saamegen Sjælsstyrke hert god - men Dag klager jeg ikke
min egen Tarm at jeg hert beundret og gør ael fot at undgaa yderligere Saag,
Dig den fot. Jeg bear din Tanke, hed, jeg har je saamange at leve fot.
Du spørger nok: hvorledes har Du det De ene smæk store nu - hiesker Du
selv, lille Lis? ja lille Kone Kjet indet ved Holmens Kanal?